

економік відмовляються закладати статті на допомогу підприємствам-нерезидентам, або встановлюють для компанії, що отримала державну допомогу вимогу використання інвестиційних ресурсів тільки в межах країни) [4, с. 25].

Таким чином, політика протекціонізму в сучасних умовах активних процесів інтеграції та глобалізації економік трансформується з традиційної політики торгового балансу, яка використовувала тарифні бар'єри та митні квоти, на державний механізм підтримки національної економіки та підвищення конкурентоспроможності підприємництва. Державі не можна відвертатися від вітчизняних підприємців і необхідно всіма силами виправляти і підтримувати складну ситуацію, що склалася в кращу сторону, тому що виробники можуть перенести свою діяльність за межі своєї країни. Захист підприємництва, автономія виробництва на національному рівні, збереження економіки держави від впровадження імпортованих товарів, все це політика протекціонізму на державному рівні. Результатом успішної політики протекціонізму є налагодження виробництва всередині країни шляхом підтримки підприємництва, конкурентоспроможності продукції вітчизняного виробника, скорочення безробіття.

Список використаних джерел:

1. Лазанська, Т. І. Протекціонізм [Електронний ресурс] / Т. І. Лазанська // Енциклопедія історії України. – Т. Україна - Українці, кн. 1. – Режим доступу: <http://www.history.org.ua/?termin=Proteksionizm>
2. Панченко В. Від протекціонізму до неопротекціонізму: нові виміри ліберального регулювання [Електронний ресурс] / В. Панченко, Н. Резнікова // Міжнародна економічна політика. – 2017. – № 2 (27). – С. 95–116. – Режим доступу: http://iepjournals.com/journals/27/2018_4_Panchenko_Reznikova.pdf
3. Наконечная, К. В. Державний протекціонізм на внутрішньому та зовнішньому продовольчих ринках [Електронний ресурс] / К. В. Наконечная // Інвестиції: практика та досвід. – 2013. – № 8. – Режим доступу: http://www.investplan.com.ua/pdf/8_2013/16.pdf
4. Філатов? В. В. Напрямки сучасної митної політики України / В. В. Філатов // Митна справа. – 2009. – № 4 (64). – С. 24–30.

Бондаренко О. О.¹³²

ПРОБЛЕМИ ОХОРОНИ ПРОМИСЛОВИХ ЗРАЗКІВ ПІД ЧАС ЗДІЙСНЕННЯ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Розгляд проблем підприємництва в контексті суспільних, насамперед політико-економічних, відносин, що створюють соціальне середовище його буття, дозволяє говорити про перспективний простір наукових досліджень щодо сутності підприємництва, нового для незалежної України суспільного явища; реального змісту й відповідності цивілізаційним стандартам його потенційних можливостей як реального конкурента державного господарювання; ефективного пошуку

¹³² К.ю.н., доц., ДВНЗ «ПДТУ»

адекватних політико-правових механізмів забезпечення його всебічного розвитку тощо.

Під час розгляду зазначеного питання неможливо оминати питання захисту та охорони промислової власності, зокрема промислових зразків, підприємствами при здійсненні господарської діяльності в Україні.

Досвід країн із розвиненою економікою підтверджує, що інтелектуальна діяльність, новаторство та креативність технічних рішень здебільшого визначають стратегію і тактику стрімкого й комплексного розвитку держави, високий технічний рівень виробництва, інтеграцію наукової, технологічно складової промисловості [1, с. 7]. Тож однією з основних проблем, пов'язаних з правовим забезпеченням охорони, використання та захисту промислових зразків є зіткнення прав на зазначений об'єкт з правами на інші об'єкти інтелектуальної власності, а саме, з правами на об'єкти авторського права та з правами на знаки для товарів і послуг. Суттєве скорочення життєвого циклу товару наразі детермінує зміни у класифікації промислових зразків. Тож є необхідність вдосконалити процедури набуття прав на промисловий зразок, а також, у підвищенні ефективності правової охорони цих об'єктів, в отриманні більш широкої та надійної правової охорони.

Головна проблема національного законодавства полягає в тому, що згідно зі ст. 14 Закону України «Про охорону прав на промислові зразки» при ухваленні рішення про видачу патенту на промисловий зразок, робиться тільки формальна експертиза. А експертиза на новизну не проводиться, незважаючи на важливість критерію новизни промислового зразка. У ході ж формальної експертизи перевіряється лише наявність необхідних документів і розглядається питання про те, чи відноситься заявлена позиція до об'єктів, яким надається правова охорона. Внаслідок цього стає можливим маніпулювання патентним законодавством, На законодавчому слід удосконалити визначення промислового зразка, як художньо-конструкторського рішення, чи індивідуалізації, що визначає зовнішній вигляд виробу і як умова його патентоспроможності.

Відповідно до Директива Європейського Парламенту та Ради № 98/71 ЄС «Про правову охорону промислових зразків» від 13 жовтня 1998 року (далі – Директива ЄС) [2] та Регламент Ради ЄС «Про промислові зразки Спільноти» від 12 грудня 2001 року № 6/2002 [3], в якому визначено умови надання правової охорони зареєстрованим та незареєстрованим промисловим зразкам у ст. 4 Директиви ЄС встановлено, що промисловий зразок визнається новим, якщо до дати подання заявки на реєстрацію, або, якщо було заявлено пріоритет, до дати пріоритету, ніякий ідентичний промисловий зразок не був доведений до загального відома. Промислові зразки вважаються ідентичними, якщо їх суттєві ознаки розрізняються лише в несуттєвих деталях.

Але, перевірка відповідності промислового зразка умові надання правової охорони «новизна» складається з двох етапів:

- перевірки відповідності промислового зразка вимозі загальнодоступності, що висувається до відомостей, які розкривають протиставлений промисловий зразок;

- порівняння заявленого промислового зразка з протиставленим промисловим зразком, з метою встановлення наявності або відсутності їх ідентичності.

Перший етап перевірки відповідності промислового зразка умові надання правової охорони «новизна» здійснюється на підставі ст. 6 Директиви ЄС, в якій зазначено, що відомості, які розкривають промисловий зразок, вважається загальнодоступними, якщо вони були опубліковані у зв'язку з його реєстрацією, або з інших підстав, або він був продемонстрований, використаний у торгівлі, чи став відомим іншим чином за винятком тих випадків, коли зазначені події розумно не могли стати відомими в процесі здійснення звичайної підприємницької діяльності спеціалізованому колу осіб відповідного сектору економіки до якого відноситься промисловий зразок, та які здійснюють свою підприємницьку діяльність в межах Співтовариства, до дати подання заявки на реєстрацію промислового зразка, або, якщо було заявлено пріоритет, до дати пріоритету.

З зазначеного випливає, що європейським законодавством передбачена не абсолютна, а відносна новизна промислового зразка. Не дарма європейські спеціалісти у сфері інтелектуальної власності звертають увагу на те, що коло промислових зразків, які могли стати відомими з загальнодоступних відомостей, звужується до тих, які могли стати відомими спеціалістам країн Європейського Союзу у відповідній галузі економіки.

Як зазначила О. Л. Алексеева: відхід європейського законодавця від концепції абсолютної світової новизни обумовлений виключно турботою за інтереси європейських виробників. Такий підхід суттєво обмежує можливості осіб, зацікавлених у спорі з виробником щодо недійсності реєстрації промислового зразка [4, с. 29].

Питання щодо того, які з випадків розкриття інформації про промисловий зразок у світі, за межами Європейського Союзу підтверджуватимуть той факт, що промисловий зразок об'єктивно міг стати відомим європейським спеціалістам, є дискусійним.

При перевірці промислового зразку на відповідність вимогам новизни та індивідуального характеру промисловий зразок може порівнюватися з будь-яким іншим промисловим зразком, тобто з таким, що втілений у будь-якому виробі, а не тільки у виробі того ж призначення.

Згідно українського законодавства, правова охорона надається промислому зразку, що не суперечить публічному порядку, принципам гуманності і моралі та який відповідає умовам патентоспроможності. Згідно проекту Закону промисловий зразок відповідає умовам патентоспроможності, якщо він є новим і своєрідним, що є архаїзмом чи спробою модифікувати зазначену вище ознаку індивідуальності. Тож своєрідність або є тотожною індивідуальності, або окремою національною ознакою. Проте навряд чи співтовариство в ЄС пристане на таку ознаку? Тож якщо адаптувати національне законодавство згідно Закону України «Про Загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу» [5] від 18 березня 2004 р., то слід

притримуватися термінології, яка притаманна його законодавству, а не видумувати його варіації.

Отже, при аналізі вищезазначеного питання доходимо до висновку, що законодавство стосовно охорони промислових зразків під час здійснення господарської діяльності підприємствами потребує змін та доповнень. Вивчення та внесення конкретних пропозицій буде розглядатися у подальших роботах автора.

Список використаних джерел:

1. Бошицький, Ю. Л. Удосконалення національного законодавства в сфері інтелектуальної власності: проблеми та перспективи: зб. наук. пр. Всеукр. наук.- практи. конф. [Законодавство України: проблеми та перспективи розвитку...] / Київський ун-т права НАН України. – К. : Вид-во Європейського університету, 2011. – С. 7–10.

2. Directive 98/71/EC of the European Parliament and of the Council of 13 October 1998 on the legal protection of designs [Electronic resource]. – Mode of access: http://eur-lex.europa.eu/Result.do?typedate=GRP_DATE&startaaaa=1998&startmm=10&startjj=13&endaaaa=&endmm=&endjj=&RechType=RECH_date&idRoot=1&refinocode=LEG*T1%3DV112%3BT2%3DV1%3BT3%3DV2&Submit=Search

3. Council Regulation (EC) No 6/2002 of 12 December 2001 on Community designs [Electronic resource]. – Mode of access: <http://eur-lex.europa.eu/Notice.do?val=272175:cs&lang=en&list=272175:cs,&pos=1&page=1&nbl=1&pgs=10&hwords=council%20regulation%20ec%20no%20of%20december%20on%20community%20designs~&checktexte=checkbox&visu=#texte>

4. Алексеева, О. Л. Новизна промышленного образца в Европейском Союзе и России / О. Л. Алексеева // Интеллектуальная собственность. Промышленная собственность. – 2005. – № 1. – С. 29, 30.

5. Про Загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу [Електронний ресурс] : Закон України від 18 березня 2004 р № 1629-IV; редакція від 04.11.2018. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1629-15>

Goli-Oglu M.¹³³

MODERN TRENDS IN THE EUROPEAN MARKET OF STEEL PLATES

Steel production is one of the most important industries worldwide, and steel production is one of the most popular.

According to the World Steel Association, global steel production in 2018 was equal to 1808 million tons [3, p. 7]. Asia is the largest producer in the world with a production volume of 1271 million tons, accounting for 70.3 % of world production. The industrial giant is China, with an indicator of 928 million tons (51.3 %).

The European region is the second one with 311 million tons, with a world share of 17.2 %. Production of EU countries is 168 million tons (9.3 %), CIS countries - 101

¹³³ graduate student, SHEI "PSTU"